

Za krátkým pultem stál muž. Měl široký turban, dlouhý látkový plášť, šátek omotaný kolem hlavy i krku a Biggi připadalo, že je až příliš teple oblečený. Musel se pekelně potit.

„Věděl jsem, že přijdeš,“ pronesl hlubokým bručivým hlasem. „Jsi moje jediná naděje, Birgit Borgeová.“

Biggi stála rozpačitě u vchodu a mlčela. Za normálních okolností měla vždycky prořízlou pusou a vždycky věděla, co říct.

